Latvija 100

Jēzus Draudzes DZĪVE

Nr. 170 Jūlijs, 2018

„Sējiet taisnību, tad jūs pļausit mīlestību; uzplēsiet jaunu atziņas līdumu, jo vēl ir laiks meklēt To Kungu, tiekams Viņš nāktu un liktu nolīt pār jums Savai taisnībai." (Hoz 10:12)

Lasot Dieva vārdu, nedrīkstam to nošķirt no kopsakarībām, kādās tas sacīts. Pravieša Hozejas mutē Dievs bija ielicis bargu vēstījumu Israēla ļaudīm. Tauta bija aizgājusi tālu no Dieva gribētā svētību ceļa. Tā vietā, lai pielūgtu un godinātu svēto Dievu, tauta pielūdza un godināja elkus. Tā vietā, lai paklausītu Dieva dotajām pavēlēm, viņi izvēlējās darīt visus tos grēkus, kuros dzīvoja pagānu tautas. Ļaunuma dēļ, kurā Dieva tauta bija ieslīgusi, Dievs caur pravieti Hozeju pasludināja taisnīgas tiesas un soda nākšanu. „Es pats viņus pārmācīšu pēc Sava prāta, proti – lai tautas tiktu sapulcinātas pret viņiem, kad Es viņus sodīšu viņu divēju noziegumu dēļ," sacīja Dievs (Hoz 10:10).

Dievs ir liels mīlestībā, bet Viņš ir liels arī svētumā un taisnībā. Tas ir jāņem vērā arī visiem mums. Dievs ir ļoti pacietīgs un lēnprātīgs, bet pienāk brīdis, kad Viņš spriež taisnu tiesu un soda svētā taisnīgumā. Palūkojies tādēļ uz sevi: vai arī tu neesi aizmaldījies tālu prom no Dieva, no Viņa labo un svēto pavēļu pildīšanas? Iespējams, ka arī tavā dzīvē Dieva dotais labvēlīgais žēlastības laiks strauji beidzas un pie durvīm jau klauvē Dieva taisnā tiesa.

Lūk, tieši šādā situācijā, kad Dieva žēlastības laiks tuvojas beigām, pravietis Hozeja aicina: „Sējiet taisnību, tad jūs pļausit mīlestību; uzplēsiet jaunu atziņas līdumu, jo vēl ir laiks meklēt To Kungu, tiekams Viņš nāktu un liktu nolīt pār jums Savai taisnībai."

Tas ir sauciens uz atgriešanos pie Dieva, uz atgriešanos Viņa svētumā un taisnībā. „Uzplēsiet jaunu atziņas līdumu," mudina pravietis. Atziņas līduma uzplēšana vienmēr sākas ar to, ka atzīstam savu nomaldīšanos un grēcīgumu un vēršamies pie Dieva lūgšanā pēc žēlastības un izglābšanas. Sēt starp ļaudīm taisnīgumu mēs spējam tikai tad, kad paši esam taisnoti. Un taisnoti esam vien ar Kristu, kad Viņā grēki ir piedoti un esam atjaunoti sekošanā Viņam. Dievs grib, lai mēs pļautu mīlestību, nevis sodu par mūsu grēkiem un ļaunumu.

Nav daudz, bet vēl ir laiks meklēt To Kungu. Vēl ir laiks – arī mums. Aicinu arī tevi ļoti nopietni attiekties pret šo pravieša aicinājumu. No mūsu atbildes ir atkarīga mūsu dzīve un vēl vairāk – visa mūžība.

Pravietis Hozeja zināja, ka daudziem viņa izteiktais brīdinājums paslīdēs garām, negūstot ievērību. Pravietis ir pravietis – viņš redz nākotni. To cilvēku nākotne, kas Dieva sūtītajam aicinājumam neatsaucas, ir vairāk nekā skumja. Pravietim jāsaka: „Bet jūs sējat bezdievību un tādēļ pļausit ļaunumu un ēdīsit melu augļus." (Hoz 10:13) Tā vienmēr beidzas neatsaukšanās un nepaklausība Dievam.

Lai Svētais Gars mūs visus žēlīgi sargā no Dieva vārda atraidīšanas un noniecināšanas! Lai nepaklausības vietā ir paklausība visā, ko Dievs saka un māca. Viņš grib, lai mēs, sējot taisnību, pļautu lielāko no vērtībām – mīlestību. Vienīgi paklausībā Dievam caur Jēzu, mūsu Kungu, ir iespējama mierpilna un svētībām bagāta nākotne.

Svētību un mieru vēlot,
mācītājs Erberts

JŪLIJS

P	O	T	C	P	S	Sv
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

23.–26. jūlijs – draudzes vasaras nometne „Lejastiezumos".

Ko man darīt, Kungs, ar BRĪVĪBU?

DALĪBAS MAKSA
Draudzes locekļiem, viņu bērniem un Svētdienas skolas audzēkņiem:
1 diena = 21,25 EUR; 4 dienas = 85,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.
Dzīvojot savā teltī:
1 diena = 16,25 EUR; 4 dienas = 65,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.

CIEMIŅU DALĪBAS MAKSA
1 diena = 26,25 EUR; 4 dienas = 105,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.
Dzīvojot savā teltī:
1 diena = 21,25 EUR; 4 dienas = 85,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.

ATLAIDES: skolotājiem, interešu grupu vadītājiem, mūziķiem un draudzes ģimenēm (interesēties pie nometnes vadītājas vai kancelejā).

DRAUDZES ĢIMENĒM* dāvinām atlaidi, ja piedalāties visu nometnes laiku. Dalības maksa ģimenei: 260,00 EUR namiņā; 200,00 EUR savā teltī.
** Ģimene = vecāki un bērni. Šeit neietilpst vecvecāki, krustvecāki vai pilngadīgi bērni, kas paši pelna. Draudzes ģimene = tāda ģimene, kas atrodama Jēzus draudzes sarakstos.*

REĢISTRĒŠANĀS UN MAKSĀŠANA: no 2018. gada 17. jūnija līdz 15. jūlijam draudzes kancelejā.
Dalības maksu var samaksāt TIKAI kancelejā (ne ar bankas pārskaitījumu)!

KALPOŠANA. Varbūt arī Tu vari būt noderīgs nometnes norisē? Ir vajadzīgi bērnu ģimenīšu skolotāji, Bībeles stundu vadītāji, interešu grupu vadītāji, sporta spēļu organizētāji, dekorētāji, palīgi uzkopšanas un saimniecības darbos. Padomā un liec lietā savus talantus!

ZIEDOŠANA. Aicinām padomāt par kāda trūcīgāka bērna vai ģimenes atbalstīšanu, jo izšķirošs var būt kaut pavisam neliels ziedojums! Sirsnīgs paldies visiem par jūsu atbalstu!

TUVĀKA INFORMĀCIJA, JAUTĀJUMI, PALĪDZĪBA
Nometnes vadītāja Rute Bikše (tel. 25959533, e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*)

Latvija 100

ES ESMU LATVIJA

Vedīsim nacionālu politiku!

Pirmie tautas balsojumi baznīcu jautājumā

Latvijas valsts pirmajos gados, risinot politiskās un ekonomiskās problēmas, likumdevēji pieņēma daudzus likumus un lēmumus. Ne visus no tiem sabiedrība atbalstīja. Tāds bija arī 1923. gada 20. aprīļa Saeimas lēmums, ar kuru Latvijas ev. lut. Baznīcas bīskapam tika nodotas Rīgas Doma lietošanas tiesības (iepriekš – Vācu evaņģēliski luterisko draudžu savienības īpašums), bet katoļu bīskapam – Rīgas Jēkaba baznīca (ilgu laiku – luterāņu dievnams). Jau otrajā dienā pēc šī lēmuma pieņemšanas sākās parakstu vākšana tautas nobalsošanai, lai tiktu pieņemts likums, ka baznīcas un lūgšanu namus, kas tiek izmantoti kādas konfesijas dievkalpojumos, nedrīkst atsavināt vai nodot citai konfesijai. Iegūstot nepieciešamo atbalstītāju skaitu, likumprojektu nodeva tautas izlemšanai referendumā, kas notika 1. un 2. septembrī.

Lai skaidrotu šī likuma pieņemšanas motīvus un aicinātu tautu balsošanā nepiedalīties, Latviešu Zemnieku savienība izdeva brošūru „Par ko jūs stāvēsiet? Par vienotu vai saskaldītu latvju tautu?". Lai gan izdevumā ir pausts tikai vienas partijas viedoklis, šī vēstures liecība raksturo kādas sabiedrības daļas uzskatus un atklāj tā laika politisko situāciju.

Izdevumā norādīts, ka likums ir pieņemts valsts labā: „Tas darīts, jo šobrīd ir svarīgi nostiprināt saites un tuvināt Latgali pārējai Latvijai. Esam gribējuši apvienotu Latvijas valsti, bet latgaļi un Latgale gadu simteņus bija nošķirti no pārējiem latviešiem un nonāca līdz citiem iespaidiem, kas turēja viņus vēl lielākā tumšībā. Kas te darāms? Mēs zinām, ka latgalieši pārsvarā ir katoļi. Tāpēc apmierināsim viņu prasību pēc katoļu bīskapa, bet šim bīskapam vajag dzīvot Rīgā, galvaspilsētā, nevis kādā valsts malā.. Jaunu katedrāli valstij šajos laikos uzbūvēt nav iespējams, tad jāņem kādu no jau esošajām. Meklējot pēc tādas katedrāles, izrādās, ka tikai luterāņiem ir tādas, tāpēc valdība griežas pie viņiem.. Vedīsim nacionālu politiku – tuvināsim latgaliešus.. Mūsu vēsturiskā attīstība diemžēl bijusi tāda, ka nav bijis iespējams uzturēt vienotu konfesiju. Mums jāizmanto viss, lai nodibinātu stipru, nacionālu valsti. Pie mūsu nācijas pieder katoliskā daļa un mums tā jāglābj. Luterāņiem kā stiprākiem ir jānes upuri un arī nesam to pārliecībā, ka citas konfesijas sapratīs. Kā luterāņi mēs varam protestēt, bet skatoties no valsts viedokļa, mēs negribam tam protestēt. Upuris ir nests, bet tas ir tautas labā. Latviešu luterāņiem jānes upuri, lai panāktu ar latviešu katoļiem saprašanos, lai būtu vienota un stipra latvju valsts.. Kas ir valsts un kas ir valsts vajadzība? Valsts nav nekāda atsevišķa organizācija, kura pastāv viena pati par sevi un kurai nav nekādu sakaru ar konfesijām. Valsts ir vienība, kas ietver sevī visu, kas atrodas uz viņas teritorijas.."

Iespējams, ka „saruna" ar vēlētājiem bezmaksas izdevumos ietekmēja referenduma rezultātu, jo tajā piedalījās tikai 20 % balsstiesīgo, tomēr arī tad dalībnieku skaits bija ievērojams – tika nodotas 205 586 derīgas balsis. Tā kā likumprojekta pieņemšanai bija nepieciešams 50 % vēlētāju atbalsts, tas tika noraidīts, taču notikumi turpinājās – pēc kāda laika notika vēl viens tautas balsojums.

1931. gada 5. un 6. decembrī notika referendums par likumprojektu „Likums par Māras baznīcu", kas paredzēja Doma atņemšanu vācu luterāņiem. Šoreiz balsošanā piedalījās vairāk dalībnieku – 390 883 vēlētāji. Kaut arī tautas nobalsošanā trūka kvoruma, Saeima šo likumprojektu pieņēma, jo gandrīz visi jeb 380 740 vēlētāju bija pauduši tam atbalstu.

Vēsture un tās notikumi, īpaši strīdīgie un dažādi vērtējamie, uzdod daudz jautājumu arī par šodienu. Kā situācija veidotos tagad? Cik cilvēku piedalītos ar Baznīcu saistītā balsošanā? Vai bija iespējami labāki risinājumi? Kas ir valsts manā un mūsu izpratnē? Vai un ko tās labā atdotu es? Kas ir mērķis, un kādus līdzekļus es un mēs izmantojam mērķa sasniegšanai? Vai cēla mērķa vārdā visi līdzekļi ir labi? Interesanti notikumi, interesanti jautājumi...

Sagatavojusi Ingūna Stranga

Izmantotā literatūra:
„Par ko jūs stāvēsiet? Par vienotu vai saskaldītu latvju tautu? Piezīmes un norādījumi pie tautas nobalsošanā nodotā likumprojekta baznīcu jautājumā", „Brīvā Zeme", 1923.
Vēlēšanas un tautas nobalsošanas Latvijā no 1920. līdz 1934. gadam, Centrālā vēlēšanu komisija, www.cvk.lv

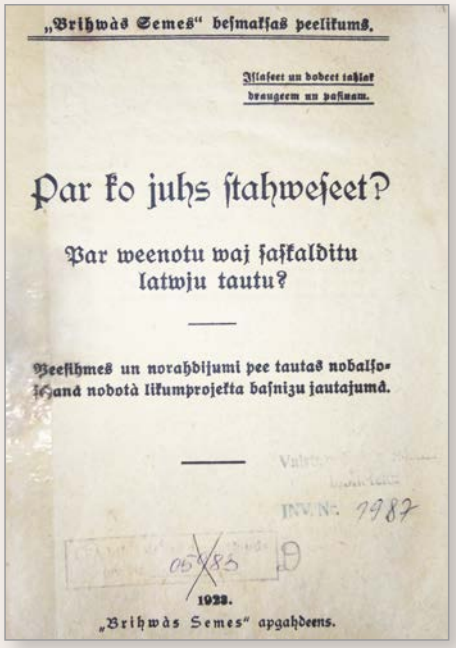
„Brihwàs Semes" beſmakſas peelikums.

Aſlaſeet un dabeet taiſlat draugeem un paſiſam.

Par ko juhs ſtahweſeet?

Par weenotu waj ſaſkalditu latwju tautu?

Peeſihmes un norahdijumi pee tautas nobalſoſchanà nodotà likumprojekta baſnizu jautajumà.

INV. Nr. 7987

1923.

„Brihwàs Semes" apgahdeens.

Likums par katedralu peeſchkirſchanu Latwijas ew.-lut. biſkapam un katoḷu biſkapam Rigà.

(W. W. 84. n., 23. apr.)

1. Peeſchkir Latwijas ew.-lut. biſkapam leetoſchanas teeſibas uſ Rigas Doma*) baſnizu lihdſ ar pee tàs peederoſcham ehkam un laukumeem. Nodot katoḷu biſkapa rihzibà Rigas Jekaba baſnizu kà katoḷu biſkapa katedrali.

2. Nodot katoḷu biſkapa rihzibà walſtij peederoſchus nekuſtamus ihpaſchumus Rigà, maſà Pils ielà Nr. 2, Kloſtera ielà Nr. 2 un Nr. 4, Nr. 17 un 19 (I. hip. eez. Nr. 82), ar Aleksja baſnizu un wiſàm ehkam, kuras uſ ſcheem ihpaſchumeem atrodas, biſkapa un wina kapitula wajadſibam.

Rigà, 1923. gada 23. aprilî.

3. 1. un 2. pantà mineto ihpaſchumu faktiſko nodoſchanu Latwijas ew.-lut. biſkapa leetoſchanà un katoḷu biſkapa rihzibà uſdot eeſchleetu ministrim.

Likuma projekts, kurſch likts tautas nobalſoſchanà.

„Baſnizas un lubgſchanas namus, kuras leeto kahdas konfeſijas dewkalpoſchanam, nedrihſt atſawinat waj nodot kahdas zitas konfeſijas wajadſibam. Paſtahwoſchàs baſnizas un lubgſchanas nami atſtahjami tàm konfeſijam, kuru wajadſibam tos leetoja uſ likumiga pamata 1. auguſtà 1914. gadà".

INTERESANTS FAKTS PAR LATVIJU

Latvijas teritorijā plūstošo upju kopējais garums ir aptuveni 38 400 kilometru. Salīdzinājumam – ekvatora apkārtmērs ir 40 000 kilometru.

Pienāk laiks, kad sāc domāt par to, kas bija un kas būs

„Jēzus Draudzes Dzīves" uzticamajai vēstures pētniecei IRĒNAI VILBERGAI bijusi raiba dzīve. Ar Dieva dotajiem talantiem viņa centusies dalīties ar saviem kolēģiem un skolēniem un ir pateicīga, ka bijis tik interesanti. Nenogurdināms ratiņš viņā dun joprojām, ik dienas kāpjot uz piekto stāvu.

Edgars Gertners

Esmu lasījis jūsu rakstus draudzes izdevumā, taču jūsu personība līdz šim palikusi miglā tīta. Pastāstiet par sevi!

Esmu pateicīga Dievam par diezgan raibu dzīvi. Mana mamma dzīvoja Alūksnē, bet, kā jau čaklie vidzemnieki, aizbēga uz Rīgu un iestājās 2. vidusskolā un pēc tam Arhitektūras fakultātē. Mana mamma Elza Meldere-Ziemele bija viena no pirmajām sievietēm, kas gāja šīs it kā vīrišķīgās profesijas ceļu. Tolaik par izglītību bija jāmaksā. Viņa pa vasarām piepelnījās, veicot uzmērījumus, un tā apceļoja visu Latviju; par katru Latvijas novadu viņai bija savi novērojumi. Vidzemnieki tolaik koncentrējās uz mācībām un bija ļoti gudri, zemgalieši bija lieli zemkopji, dievticīgi un gudri, bet kurzemnieki esot bijuši tik skopi, ka studentam, kas nāk uzmērīt, esot suni rīdījuši virsū un pat maizi ar ūdeni nav piedāvājuši. Latgalieši, kaut arī ne pārāk pārtikuši, vienmēr esot pacienājuši ar pienu un maizi.

Savukārt tēvs nāca no Zemgales – viņa senči dzīvoja Lielupes krastā pretī Volgundes klosterim. Vecaistēvs no tēva puses nedzīvoja pārāk baznīciski, bet Dievam ticēja un mācīja, ka otram nedrīkst darīt to, ko pats negribi, lai tev dara. Tad viņš stāstīja piemēru, ka viena meitene esot tēlojusi eņģeli, uzkāpusi kokā, nokritusi un salauzusi roku. „Lūk, par eņģeļiem un Dievu nevar zoboties!" – tā vectēvs sacīja.

Jūs sevī vairāk jūtat vidzemnieces vai zemgalietes asinis?

Laikam abas. Mamma bija gudra, daudz lasījusi, bet tēvs bija liels fantazētājs. Viņš pirka mums Ulmaņlaika bērnu grāmatas un stāstīja pasakas un jūras piedzīvojumus ar lielu humora izjūtu. Viņi bija tik dažādi, bet ļoti labi satika, tātad laulībā nav abiem jābūt vienādiem. Vecāki viens otru papildināja un ļoti laipni uzņēma viesus. Mums Ausekļa ielā bija ļoti mazs dzīvoklītis, jo mammai bija veselības problēmas ar kājām un viņa domāja, ka paliks vecmeita, tāpēc lielāku neņēma. Beigu beigās viņa apprecējās, un tajā dzīvoklī bijām mēs četri, kopā ar brāli. Ja kāds radu bērns Rīgā mācījās, tad vienmēr pie mums palika nakšņot. Piemēram, mana māsīca, turpat uz saliekamā krēsla gulēdama, arī pabeidza Medicīnas fakultāti, un arī kaķim, kas pieklīda, pie mums klājās itin labi.

Jums bijis labs piemērs!

Jā, vecākiem bija liela mīlestība gan savā starpā, gan pret apkārtējiem. Jo tālāk mani vecāki mūžībā, jo augstāk viņus vērtēju.

Vai viņi bija ticīgi?

Jā, bet mammu un tēti nevarēja saukt par baznīcas cilvēkiem. Viņi daudz bija lūguši par mani Dievu, kad aklā zarna gāja pušu. Mūs ar brāli nokristīja un apprecējās arī viņi baznīcā, taču padomju laikā turp negāja, jo uzskatīja, ka visas baznīcas uzrauga čeka. Pārmērīgi tur zīmējoties, varēja pazaudēt darbu. Arhitektu savienības priekšsēdētāja bija mammu brīdinājusi, lai nekur neizrunājas un nerādās, jo uz katra stūra ir stukačs. Taču viņi mājās lūdza un stāstīja piemērus, kā Dievs palīdzējis.

Pastāstiet kādu piemēru!

Mans tēvs daudz pirka bilžu grāmatas, un viena bija ar Niklāva Strunkes ilustrācijām. Stāsts bija par spēka dēlu cīņu ar velniem, kuri bija dikti spilgti uzzīmēti. Es gulēju gultiņā, man bija kādi četri gadi, un man tie velni sāka rādīties, nevarēju aizmigt. Pienāca tēvs pie gultas un prasīja, kāpēc es neguļu. Neatceros, ko atbildēju, bet teicu par tiem velniem; tēvs man pārvilka ar pirkstu krustiņu pār pieri un sacīja: „Tagad tevi neviens vairs neaiztiks." Reizēm nevajag daudz runāt, lai trāpītu kā naglai uz galvas.

Vai jūs turpinājāt mammas profesijas ceļu?

Jā, pabeidzu vidusskolu un stājos arhitektos. Paldies Dievam, tiku uzņemta, bet jāatzīstas kādā grēkā. Tolaik man nepadevās svešvalodas, bet iestājeksāmens bija krievu valodā. Es tās galotnes nošpikoju no puiša Ribuļa. Beigās skatos sarakstu ar tiem, kuri tikuši: es biju, bet Ribulis nebija. Ap sirdi palika ļoti nelabi, mocīja sirdsapziņa. Taču nākamajā gadā Ribulis tika uzņemts un sirdsapziņa nomierināta.

Kuri darbi jums atmiņā palikuši visspilgtāk?

Kad notika Vissavienības sadale, daudzus aizsūtīja strādāt uz Krasnojarsku Krievijā, bet es otrajā kursā biju apprecējusies un man atļāva palikt Rīgā. Tiku strādāt darbā, kur projektēja veikalus, kafejnīcas, interjerus. Viens no pirmajiem darbiem bija kafejnīcas „Vecrīga" rekonstrukcija. Tolaik bija jādomā ne tikai par interjera dizainu, kā tas notiek mūsdienās, bet arī par praktisko pusi, lai uzņēmums arī fiziski var labi darboties. Varu tikai slavēt Dievu, ka visi mani darbi bijuši tiešām interesanti.

Kad Latvija atguva brīvību, pirmajos gados darba vairs nebija un man piedāvāja iet pensijā. Es ļoti priecājos – iešu pensijā, lasīšu grāmatas, ēdīšu šokolādi! Pagāja laiciņš, un palika garlaicīgi. Naudas arī nebija, jo pensija maza. Uzzināju, ka 100. vidusskolā var iet strādāt par skolotāju, ja esi beidzis augstskolu. Man pašai bija tik labi skolotāji, ka domāju – jāpamēģina! Sāku tur kultūras vēsturi mācīt, vadīju zīmēšanas pulciņu un kristīgās mācības pulciņu. Man mamma bija mācījusi, ka ar bērniem jārunā kā ar pieaugušajiem. Mums gāja labi, bet uzradās likums, ka nepieciešama pedagoģiskā izglītība. Pēdējā brīdī iestājos Teoloģijas fakultātē. Tur pasniedzēja bija Austra Reine, ļoti jauka mācītāja. Prasīju viņai, vai manā vecumā maz vērts mācīties. Viņa teica: jāmācās līdz sirmam vecumam – kaut kur mūķenes pat 75 gadu vecumā esot ieguvušas maģistra grādu. Mācījos pa sestdienām, un nenožēloju – bija ļoti interesanti.

Šis diploms man vēlāk palīdzēja sākt strādāt Celtniecības koledžā, kur nostrādāju līdz pat 75 gadiem. Būtu jau vēl turpinājusi, bet iznāca likums, ka slodze vairs nav normēta, un kolēģes sagrāba stundas trīskārši. Tā nu man vietas tur vairs nebija, bet bija jau arī laiks iet pensijā. Tagad es rakstu draudzes avīzītei par vēsturi, jo man šķiet, ka jauniešiem tā ir jāzina, turklāt no Teoloģijas fakultātes man ir diezgan daudz labu grāmatu, ko šodien vairs nevar nopirkt.

Kāpēc jauniešiem jāzina vēsture?

Varbūt ne visiem jāzina, tomēr tas ir mūsu pamats, no kura nākam. Jaunībā man pašai vēsture nemaz neinteresēja. To laikam teica Jungs, ka noteiktā vecumā cilvēki sāk domāt gan par to, kas būs pēc nāves, gan to, kas bijis vispirms. Jaunieši kādu brīdi ir ļoti iedomīgi, un es jau arī tāda biju – galvenā arhitekte, oh! un ah! –, bet tas pāriet un tu sāc domāt par vecākiem un vēsturi. Cilvēka domāšana jau nav mainījusies – tehnoloģijas mainās, bet cilvēka būtība paliek tā pati.

Ko uz jūsu dīvāna dara Jura Rubeņa skandalozā grāmata?

Tā nav mana, draudzene iedeva. Man tā šķiet vērtīga grāmata, bet tur nav nekā jauna, ko nebūtu mācījusies kultūras vēsturē vidusskolā. Rubenis ir apkopojis, bet no sevis neko nav ielicis. Tā ir skaista grāmata, bet līdz galam izlasīt grūti, jo valoda ir diezgan garlaicīga. Par to strīdu, vai Magdalēna bija Jēzus sieva, – ne man spriest. Pat ja bija, man no tā ne silts, ne auksts, jo Jēzus ir Jēzus.

Dzīvojot šodienā, kā jūs jūtaties?

Ļoti labi – man ir pietiekama pensija, daudz mazbērnu un draugu, bet sirds sāp par jauniešiem, kam grūti dabūt darbu un tik dārgi jāmaksā par izglītību. Tas absolūti nav pieņemami, ka maģistra vai doktora grāds ir tikai naudas jautājums. Lielākā daļa kaimiņu no Vaivariem ir aizbraukuši strādāt uz ārzemēm. Sabiedrībā notiek stipra polarizācija – vieni nezina, kur naudu likt, un citi nezina, kur naudu ņemt pat ar godīgu darbu.

Bībelē taču teikts, ka bez Dieva gribas no ticīga cilvēka galvas ne matiņš nenokritīs.

Jā, ticīgi cilvēki ir pat Sibīrijā cietuši. Vienīgā cerība, ka debesīs būs labāk. Taču jāņem vērā: ir būtiski lai cilvēkam būtu tīra sirdsapziņa. Domāju, ka visiem mantraušiem un blēžiem kaut kur grauž sirdsapziņa. Normāls cilvēks nevar justies labi, ja redz, ka otram nav maizes.

> „Tēvs man pārvilka ar pirkstu krustiņu pār pieri un sacīja: „Tagad tevi neviens vairs neaiztiks.""

Kāds ir jūsu atgriešanās stāsts?

Ne no sludināšanas; es pati lasīju Jauno Derību, mamma arī bija pasvītrojusi zīmīgākās vietas. Pamazām sāku lasīt Veco Derību, bet to jau vienā rāvienā nevar izlasīt. Tad sāku klausīties Rubeņa radioraidījumus, kaut ko konspektēju. No bērnības esmu dievticīga, bet lūdzu tādā līmenī: kaut viss būtu kārtībā! Man vecāki iemācīja, ka Dievs nav redzams. Domāju – kā? Gaiss un vējš taču arī nav redzami! Jā! Dievs redz, ko tu dari, ko tu domā, un dzird, ko tu runā. Atceros, ka strādāju par diezgan lielu priekšnieci kolhozā un man deva kaut kādus kukuļus, lai privātmāju varētu ātrāk uzbūvēt. Ar vienu roku jau to kukuli ņēmu, bet tad atcerējos: Dievs visu redz. Nepaņēmu.

Savu pirmo Bībeli dabūju no baptistiem. Sākumā domāju, ka man pašai tā jāsaprot, bet tad secināju, ka tomēr jāpaklausās, ko par to saka teologi. Izstaigāju daudzas draudzes, bet vairāk sāku iet Slokā pie mācītāja Beimaņa. Viņš man ieteica: ja gribi iet Rīgā, ej uz Jēzus draudzi. Tā arī sāku nākt. Sākumā vairāk mazbērnu dēļ, bet man ļoti iepatikās arī Erberta Bikšes spredķi un draudze kļuva ļoti mīļa.

Vai esat kādreiz mēģinājusi evaņģelizēt?

Es strādāju par kristīgās mācības skolotāju. Mēs izdevām kristīgu sienasavīzi ar bērnu zīmējumiem un psalmiem. Caur to daudzi skolotāji evaņģelizējās.

Tagad kristīgo mācību skolās aizliedz. Kā to vērtējat?

Jā, tā ir ļoti slikta zīme. Senāk šī nodarbība bija fakultatīva, bet reti kurš negribēja, ka viņa bērns mācās ticības mācību.

Bērni prasa īpašu pieeju, un dažkārt gadās kuriozas situācijas. Vai varat padalīties ar kādu no skolotājas laika stāstiem?

Jāatzīst, ka mums gāja raibi. Kādā nodarbībā stāstu, ka Dievs ir labs, ka Dievs ir tēvs, un pēkšņi viena meitene ieskrien kaktā un sāk histēriski raudāt. Jautāju, kas noticis. Meitene caur asarām atbild: „Ja jūs zinātu, kāds ir mans tētis..." Tā nu sapratu, ka ar bērniem jārunā ļoti uzmanīgi, jo katram ir sava pieredze. Daži vecāki vienkārši gribēja, lai bērnus var ilgāk skolā atstāt, bet ir prieks, ka joprojām bijušie skolēni, satiekot uz ielas, mani apkampj un draudzīgi parunājas.

Ja tagad skolās kristīgo mācību aizliedz, kā, pēc jūsu domām, iespējams brīvi sludināt?

Es nezinu. Reizēm no rītiem, kad ir laiks, es aizlūdzu, lai Dievs apžēlojas par bērniem.

Ko mūsdienās jaunieši var darīt senioru labā?

Tas ir daudz, ja kāds atnāk ciemos un klausās seniorā, neuzskata par galīgi dumju. Varētu kādreiz aiziet uz veikalu pēc precēm tiem, kas klibāki. Bet senioriem tagad ir vieglāk nekā jaunajiem, kas nevar atrast darbu. Es aizlūdzu par cilvēkiem, lai Dievs par viņiem apžēlojas īpašā veidā, bet laicīgajiem ekonomikas jautājumiem nesekoju līdzi, jo saprotu, ka no manas saprašanas tur nekas nav atkarīgs.

Ne kurš katrs seniors spēj uzkāpt uz piekto stāvu. Kā saglabājat sevi formā?

Es to izlasīju vienā katoļu žurnālā, intervijā ar kādu kungu, kas bija nodzīvojis 90 gadus. Viņš teica: mazāk ēst un vairāk kustēties! Par sevi varu teikt – man patīk piedzīvojumi, cik nu Dievs atvēl.

Ko jūs novēlat šīs intervijas lasītājiem?

Ticību, cerību, mīlestību, kas ir pāri visam. Lai katram ir tāda žēlastība, kādu Dievs īpaši ir novēlējis! Nav vienādu cilvēku, likteņu un talantu, bet lai Dievs svētī to, kas katram dots!

Brēmenes mūsu draudzes pārstāvju un diakonijas darba vadītāja viesošanās mūsu draudzē

No 31. maija līdz 4. jūnijam pie mums viesojās māsas un brāļi no mūsu draudzes Brēmenē, kā arī Brēmenes diakonijas darba vadītājs Manfrēds Maiers (*Manfred Meyer*). Brēmenes *Unser Lieben Frauen* (Marijas) draudze un mūsu Jēzus draudze par mūsu draudzēm kļuva pirms vairāk nekā 20 gadiem. Šo gadu laikā gan Brēmenes draudzes pārstāvji ir apmeklējuši Latviju un ciemojušies mūsu draudzē, gan arī mēs esam apmeklējuši Brēmeni un pabijuši *Unser Lieben Frauen* draudzē. Kādu laiku kontakti starp mūsu draudzēm ir bijuši cieši, kādu – ne tik cieši, tomēr paldies Dievam, ka draudzības saites, kas sakņojas kopīgā ticībā, aizlūgšanās un diakonijas sadarbībā, ir pastāvējušas vienmēr.

Tā 31. maijā mācītājs Jānis un mācītājs Erberts Rīgas lidostā sagaidīja vienpadsmit *Unser Lieben Frauen* draudzes pārstāvjus un Brēmenes diakonijas vadītāju. Tās pašas dienas vakarā mūsu draudzes padome tikās ar viesiem, lai tuvāk iepazītos un runātu par sabiedrības un Baznīcas attiecībām, kā arī citām abas puses interesējošām tēmām. Turpmāko dienu plāns bija veidots tā, lai viesi varētu iepazīt mūsu zemi, pilsētu, draudzi un diakonijas darbu.

Nākamajā dienā diakonijas pārstāvji ar viesiem devās braucienā pa Latviju, lai baudītu skaisto Latvijas dabu, apciemotu Kandavas un Kuldīgas draudzes, kā arī uzzinātu par diakonijas darbu ārpus Rīgas. Mūsu draudzes pārstāvji izteica apbrīnu par to, kā ar nelieliem resursiem Kandavas draudze ir spējusi izvērst plašu diakonijas darbu ar zupas virtuvi, drēbju istabu un senioru aprūpi. Savukārt Kuldīgas Katrīnas baznīcas apmeklējums parādīja, ar kādu situāciju mazpilsētā ir jāsaskaras draudzei, kas grib veikt aktīvu diakonijas kalpošanu. Atceļā lielu sajūsmu izraisīja apstāšanās jūras krastā Ķesterciemā, pikniks pludmalē un siltais jūras ūdens – tas bija neaizmirstami jauks dienas nobeigums.

Nākamajā dienā viesi tika sagaidīti diakonijā, draudzes namā. Pēc iepazīšanās ar draudzes veco ļaužu dzīvokli jeb pansionātu un medpunktu, kā arī pārrunām pie kafijas tases mūsu draudzes māsa Karīna ar vīru pavadīja viesus ekskursijā pa Vecrīgu. Vakars viesiem nesa muzikālu baudījumu Dzintaru koncertzālē.

Svētdiena sākās ar dievkalpojumu, kurā svētrunu sacīja Brēmenes diakonijas vadītājs Manfrēds Maiers. Kopā svinēt dievkalpojumu un būt pie Svētā Vakarēdiena bija īpašs notikums. Tā ir valoda, ko saprotam par spīti cilvēciskās valodas barjerai, kaut arī, protams, tika nodrošināts tulkojums. Svētdiena turpinājās Rāmavas muižā, gan baudot Dieva vārda barību Bībeles stundā, gan sadraudzībā pie skaisti klātā vakariņu galda.

Laiks kopā ar ciemiņiem paskrēja nemanot. Pirmdienas rītā vēl kopīgs svētbrīdis baznīcā un svētības vārdi ceļam, tad – jau jāšķiras. Kāda no viešņām teica: „Esmu tik ļoti pārņemta ar iespaidiem par Rīgu un visu redzēto un piedzīvoto, ka nespēju pieņemt to, ka jādodas prom.” Arī mūsu draudzes pārstāvji šajās dienās paguva jau pierast pie sadraudzības un prieka būt kopā.

Paldies Dievam par šo dāvanu būt brāļu un māsu sadraudzībā pāri robežām! Arī turpmāk mēs paliksim kopā savstarpējā mīlestībā un aizlūgšanās.

Ilze Kolma

Sirsnīgi sveicam 7. jūnijā Jēzus draudzē iesvētītos!

Ieva Jakubovska
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: lasīt grāmatas, skatīties filmas

Mārtiņš Nāgelis
Nodarbošanās: galdnieka palīgs
Vaļasprieks: klausīties mūziku

Marija Straume
Nodarbošanās: grāmatvede
Vaļasprieks: dārzkopība

Draudzes ekskursija uz Liepāju un Klaipēdu

Tālajā 1982. gada vasarā kopā ar brāļiem un māsām un mūsu mīļo draudzes brāli Robertiņu pirmo reizi biju Liepājā ciemos pie kristīgiem jauniešiem no Liepājas Krusta baznīcas. Šis brauciens bija aizsākums vēl citiem braucieniem uz Liepāju, kā arī iemesls tam, lai šie jaunieši no Liepājas brauktu ciemos pie mums uz Rīgu.

Šogad mūsu draudzes vasaras ekskursijas pirmais mērķis bija Liepāja un pirmā apskates vieta – Liepājas Karosta, vieta, kur es biju pirmo reizi un par kuras eksistenci tālajos astoņdesmitajos man nebija ne mazākās nojausmas. Iedomājoties, ka reiz Karostas manēžā dzīroja un līksmoja vairāk nekā tūkstotis svešas armijas pārstāvju, par kuriem pašiem liepājniekiem, iespējams, bija visnotaļ miglains priekšstats,

Manēža Karostas teritorijā

pārņem dīvaina sajūta. Tāpat dīvaina sajūta pārņem, apmeklējot Liepājas Svētā Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāli, kuras iesvētīšanas brīdī 1903. gadā klāt esot bijis pats cars Nikolajs. Šī celtne ir lielākā pareizticīgo baznīca Latvijā, taču tās atrašanās vieta patiesi mulsina.

Savdabīgas emocijas izraisa arī 2000. gadā Liepājā no pasaules izstādes „EXPO 2000" nonākusī Svētā Meinarda katoļu baznīca, kas minētajā izstādē esot kalpojusi kā Vatikāna paviljons. Celtne acīmredzami nav celta tā, lai stāvētu gadsimtiem ilgi, un jau tagad tai manāmas laika zoba atstātās pēdas. Turklāt vasarā šajā celtnē ir ļoti karsti, bet ziemā – auksti. Mūsu apmeklējuma laikā sajūta bija tāda, it kā mēs atrastos kādā tropu mājā vai siltumnīcā. Ir bijuši gadījumi, ka priesteris mises laikā paģībst.

Vēl Liepāja mūs iepriecināja ar ērģeļu mūzikas koncertu Sv. Trīsvienības baznīcā. Apmeklējām Liepājas moderno un nesen, 2015. gada nogalē, atvērto koncertzāli „Lielais Dzintars", kuras interjers tiešām pārsteidz. Pabijām piemiņas un satikšanās vietā „Spoku koks". Tā zaros var pamanīt paslēptus piecus mūzikas instrumentu

Liepājas koncertzāle „Lielais Dzintars"

apveidus, un no četriem soliem, kas ir ap koku, skan grupas „Līvi" reiz tik populārās dziesmas.

Bijām arī Liepājas pludmalē, kas man lika atcerēties, kā mēs astoņdesmitajos gados te nācām un jūras krastā skatījāmies traktora izveidotās smilšu vagas. Naktī neviens taču nedrīkstēja aizpeldēt uz Zviedriju! Ekskursijas pirmās dienas izskaņā priecīgi baudījām kopīgu vakara mielastu zālienā netālu no jūras.

Ekskursijas otrās dienas galvenais mērķis bija Klaipēdas Jūras muzeja un delfinārija apmeklējums. Pēc trīsarpus gadus ilgas rekonstrukcijas Jūras muzejs ir ieguvis jaunu veidolu, un bija prieks to izbaudīt. Iespaidīgs bija arī pusstundu garais delfīnu

Jūras muzejā Klaipēdā

šovs. Pirms atgriešanās Latvijā apmeklējām Krustu kalnu un tam blakus esošo franciskāņu klosteri, kurā pašlaik pastāvīgi uzturoties divi vīri.

Abas ekskursijas dienas bija vasarīgi siltas un brīžiem pat karstas, un gribas domāt, ka ikvienam ekskursijas dalībniekam par šo braucienu saglabāsies siltas un gaišas atmiņas. Vēl šīs ekskursijas īpašā pazīme bija tā, ka gandrīz tāpat, kā tas bija ierasts tālajos astoņdesmitajos, mēs ceļā ļoti daudz dziedājām.

Sirsnīgs paldies ekskursijas organizētājiem un īstenotājiem! Sirsnīgs paldies ikvienam mūsu grupas dalībniekam par divām kopā jauki pavadītajām dienām!

Kristus mīlestībā
Uldis Alpe

BŪT

„BŪT" ir kustība, kas jau trešo gadu rīko kristīgu nometni 13–18 gadus veciem jauniešiem. Tās mērķis ir vienojošās un uz sadarbību vērstās aktivitātēs stiprināt garīgās vērtības, veicināt jauniešu izaugsmi un savas identitātes apzināšanos, kā arī vērst jauniešu uzmanību uz brīvā laika aktivitāšu izvēli un to ietekmi nākotnes skatījumā.

Šogad nometne norisināsies no 30. jūlija līdz 3. augustam nometņu centrā „Gančauskas", Līgatnes novadā. Nometnes tēma būs STĀSTI PAR BŪTISKO – domāsim par savu mērķu un dzīves virsotņu sasniegšanu, ejot kopā ar Dievu.

Jauniešus gaida:

- piecas dienas skaistā atpūtas kompleksā pie Gaujas,
- aizraujošas aktivitātes un lielās teritorijas spēles,
- sporta turnīri,
- nakts spēles,
- radošās darbnīcas,
- vērtīgas lekcijas par dzīvē būtisko,
- iedvesmojoši vakara viesu stāsti un liecības,
- pielūgšana un slavēšana,
- satikšanās ar draugiem un jaunas iepazīšanās.

Lai pieteiktos uz nometni, aizpildiet pieteikuma anketu: *ej.uz/but2018*.

Dalības maksa: līdz 1. jūlijam – 90,00 EUR, no 1. jūlija – 100,00 EUR.

Vairāk informācijas: Agnese (tālr. 28630165).

STĀSTI PAR BŪTISKO.

DALĪBAS MAKSA, PIESAKOTIES LĪDZ 01.07., 90 EUR

DALĪBAS MAKSA, PIESAKOTIES NO 01.07., 100 EUR

Aicinājums

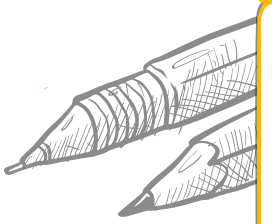

„Jēzus Draudzes Dzīves" redkolēģija atgādina, ka ikviens ir mīļi aicināts iesūtīt sev interesējošus jautājumus mācītājam. Jautājumus var atstāt kancelejā pie draudzes lietvedes, atsūtīt pa e-pastu (*info@jezusdraudze.lv*) vai nodot kādam redkolēģijas pārstāvim.

Gribam arī jūs iedrošināt: ja jūtat aicinājumu dalīties ar kādu stāstu, liecību vai pārdomām, mēs vienmēr būsim priecīgi tos saņemt, lai ar „Jēzus Draudzes Dzīves" starpniecību līdzdalītu draudzei. Mēs visi varam piedalīties šī izdevuma veidošanā!

LAULĀTI

Alvis Fjodorovs un Dace Felkere

2018. GADA MAIJA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, EUR:	
Mērķziedojumi *(remontam u. c.)*	3654
Latvijas fizisko personu ziedojumi	3123
Kolektes	2315
Anonīmi mērķziedojumi	706
Ziedojumi par kristībām, laulībām	330
Citi ieņēmumi	80
KOPĀ	**10208**
Izdevumi, EUR:	
Algas *(8 darbinieki)*	3888
Nodokļi	2432
Svētdienas skolas izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	660
Laulāto vakari *(no mērķziedojumiem)*	656
Maksājums LELB *(1/10 no ienākumiem 2018. gadā)*	639
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve" druka	428
Remonts	300
Apkure	233
Elektrība	214
Degviela	100
Saimniecības preces	90
Atkritumu izvešana	75
Pasta izdevumi	53
Maināmie paklāji	48
„Rīgas ūdens"	43
Sakaru pakalpojumi	40
„Venden" ūdens	37
Bankas komisija	17
Reprezentācijas izdevumi	17
Apsardzes firmas pakalpojumi	10
KOPĀ	**9980**

SIRSNĪGI SVEICAM!

Margarita Silvija Lazdiņa
Valentīna Krastiņa
Laimdota Sprince
Lilita Gaida Dambe
Harijs Martinsons
Gunārs Ploriņš
Ināra Spriņģe
Astrīda Bormane
Irēna Vilberga
Lidija Liepa
Austra Krauze
Rūta Zemīte
Maija Baldiņa
Vija Siliņa
Dzintra Rone
Ērika Gabruševa
Anna Caune
Laila Eglīte
Aiga Kloviņa
Olafs Pēteris Grigulis
Laura Ceļmale

KRISTĪTI

Ieva Jakubovska
Mārtiņš Nāgelis

IESVĒTĪTI

Ieva Jakubovska
Mārtiņš Nāgelis
Marija Straume

MŪŽĪBĀ

Ausma Gaida Smilts

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja Erberta Bikšes pieņemšanas laiks
trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00

Virsmācītāja Jāņa Cepurīša pieņemšanas laiks
ceturtdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00

Mācītājus var satikt arī pirms un pēc dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Māmiņu grupas nodarbības – katra mēneša trešajā sestdienā plkst. 15.00
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
http://maminugrupa.wix.com/maminugrupa

Lūdzam informēt draudzes lietvedi, ja ir mainījusies Jūsu dzīvesvietas adrese vai telefona numurs.

Aicinām būt uzmanīgiem un pieskatīt savas mantas dievkalpojumu un draudzes pasākumu laikā.

Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118

Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju istaba
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus

Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)
Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ" (tālr. 67222698)

Rīgas Jēzus ev. lut. draudze
Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050
Tālr. 67224123, e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*
Konts ziedojumiem: LV94RIKO0002013007985, Luminor Bank, RIKOLV2X

© „Jēzus Draudzes Dzīve" ir LELB Rīgas Jēzus ev. lut. draudzes izdevums. Iespiests SIA „Dardedze holografija". Tirāža 500 eks.
Redaktore: Alise Pīrāga **Korektore:** Inguna Puķīte **Maketētāja:** Gundega Krūtmane
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Vita Macate, Rute Bikše, Ingūna Stranga, Edgars Gertners, Ilze Kolma, Uldis Alpe, Agnese Krūmiņa-Krūma